

KRÓTKOFALOWIEC POLSKI

nr 9 (548)/2010

ISSN 1230-9990

Polski Związek Krótkofalowców jest wiodącą organizacją, skupiającą osoby zainteresowane różnymi formami łączności radiowej i wykorzystaniem ich dla rozwoju własnego i dobra społecznego. PZK dba o rozwój służby radioamatorskiej i radioamatorskiej satelitarnej w Polsce. PZK jest reprezentantem osób zainteresowanych technikami radiowymi wobec instytucji państwowych i organizacji społecznych, krajowych i zagranicznych.

Od Redakcji

We wrześniu najważniejszym wydarzeniem będzie XIX Nadzwyczajny Zjazd Delegatów PZK, który ma za zadanie między innymi uchwalenie nowego Statutu. Nowy Statut ma pomóc w lepszym zarządzaniu naszą organizacją, bliżej o tym w artykule prezesa PZK „XIX Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Delegatów PZK”. Ponadto w numerze: sprawozdanie Pawła SP7TEV z nieformalnych posiedzeń grup i zespołów roboczych 1. Regionu IARU we Friedrichshafen w Niemczech, informacja o warsztatach QRP w Burzeninie oraz wizja Statutu – artykuł Andrzeja SP9ADU.

Vy 73! Wiesław HF8OABG

XIX Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Delegatów PZK

W chwili, gdy Drodzy Czytelnicy, dotrze ten numer KP do Waszych rąk, Zjazd będzie za chwilę lub być może będzie już po nim. Nie zmienia to jednak faktu, że trzeba napisać kilka zdań o tym, co na Zjeździe ma być lub po co go w ogóle zwołano. Celem tego Zjazdu ma lub miało być podjęcie próby zreformowania niektórych funkcji w naszej organizacji. Chodzi mianowicie o zmiany w prawie wewnętrznym, w tym o powstanie organu o nazwie Sąd Koleżeńcki oraz o ograniczenie liczby członków ZG PZK. Tu motywacja jest jedna: a mianowicie żadna organizacja, firma czy instytucja nie może sprawnie działać, mając 40-osobowy zarząd. Stąd projekt nowego Statutu PZK, którego opracowanie było poprzedzone pracami wielu ludzi i wielu komisji. Nad wszystkim czuwał Leszek SP6CIK. Ale to już było i jest opublikowane w formie raportów i opracowań na naszym portalu. Uchwałę o zwołaniu XIX NKZD podjął Zarząd Główny PZK w dniu 12 czerwca 2010. Bez względu na reformatorskie trendy w naszej organizacji zwołanie NKZD było konieczne chociażby dla uchwalenia zmian w dotychczasowym Statucie określonych przez nowelizację

Ustawy o organizacjach pożytku publicznego i o wolontariacie. Obydwa dokumenty znajdują się na portalu PZK w „dokumentach organizacyjnych”. Co wydarzyło się w PZK w czasie od ostatniego XVIII NKZD, czyli od maja 2009? O wydarzeniach bieżących, spotkaniach, posiedzeniach ZG i prezydium informujemy na bieżąco w komunikatach ZG PZK oraz na łamach „Krótkofalowca Polskiego”. Tu wymienię tylko kilka najważniejszych spraw: – w dalszym ciągu ubezpieczamy naszych członków PZK w ramach składki, – konsultowaliśmy projekty kilku aktów prawnych, – dzięki współpracy z MON zorganizowaliśmy V Obóz Szkoleniowy w Sportach Obronnych, – pozyskaliśmy z MON łącznie 20 radiostacji R-140 i R137 stacjonarnych i mobilnych. Stacje te wykorzystane są do poprawy wyposażenia stacji contestowych oraz w sieci łączności alternatywnej, a także do pokazów i propagowania krótkofalarstwa, – w 2009 nasza reprezentacja w Mistrzostwach KF IARU zespół SN0HQ zajęła III miejsce, – bierzemy udział lub wspomagamy naszych członków w sprawach o prawo do

instalacji lub posiadania anten, – organizujemy wspólnie z LOK Mistrzostwa I Reg I A R U w szybkiej telegrafii, – aktywnie uczestniczymy w wydarzeniach międzynarodowych, poprzez udział naszych przedstawicieli w Ham Festach 2009 i 2010 oraz w odbywających się tam naradach i spotkaniach. Oczywiście można by tu sporządzić długą listę w zależności od stopnia uszczegółowienia. Ważne jest to, że w roku 80-lecia PZK i 85-lecia IARU nasz związek się rozwija. Przybywa nowych członków, a w oddziałach i klubach mają miejsce najróżniejsze ciekawe inicjatywy, których realizacja jest możliwa dzięki wpływowi z 1% od podatku na PZK jako OPP. Wszystkim tym, którzy swoją pracą i zaangażowaniem nam pomagają w służbie dla rozwoju krótkofalarstwa oraz dla społeczeństwa, serdecznie dziękuję. Dziękuję także za konstruktywną krytykę naszych działań.

Piotr HF8O JMR

„Krótkofalowiec Polski” – organ prasowy ZG PZK ukazuje się od 1928 roku
Wydawca ZG PZK
Druk: Wydawnictwo AVT Warszawa
Redaktor Naczelny
Wiesław Paszta SQ5ABG, sq5abg@tlen.pl

Polski Związek Krótkofalowców
Sekretariat ZG PZK
ul. Modrzewiowa 25, 85-635 Bydgoszcz
adres do korespondencji:
skr. poczt. 54, 85-613 Bydgoszcz 13
tel./fax 052 372 16 15,
e-mail: hqpk@pzk.org.pl,
strona internetowa www.pzk.org.pl
Konto bankowe:
33 1440 1215 0000 0000 0195 0797
Centralne Biuro QSL – adres jw.
Prezident ZG PZK

Prezes:
Piotr Skrzypczak SP2JMR
sp2jmr@pzk.org.pl, belid04@infoserve.pl

Wiceprezisi:
Jan Dąbrowski SP2JLR (ds. organiz.)
jandab@fire.one.pl, sp2jlr@pzk.org.pl
Bogdan Machowiak SP3IQ (ds. sport.)
sp3iq@pzk.org.pl

Sekretarz PZK:
Tadeusz Pamięta SP9HQJ
sp9hqj@pzk.org.pl, sp9hqj@poczta.fm

Skarbnik:
Sławomir Chabiera SP2JMB
slawek@sp2jmb.pl

Główna Komisja Rewizyjna

Przewodniczący:
Jerzy Smoczyk SP3GEM, sp3gem@wp.pl

Członkowie GKR:
Witold Onacyszyn SP9MRO
Witold Malinowski SP9AAV
Jacek Rutyna SP9AKD

Inne funkcje przy ZG PZK

Award Manager PZK:
Andrzej Buras SQ7B
sq7b@pzk.org.pl

ARDF Manager:
Krzysztof Słomczyński SP5HS
ardf@pzk.org.pl

IARU-MS Manager:
Władysław Grabowiecki SP3SUZ
sp3suz@neostrada.pl, tel. 509 411 556

Contest Manager
Kazimierz Drzewiecki SP2FAX
sp2fax@wp.pl

Manager-Koordynator ds. Łączności
Kryzysowej PZK (EmCom Manager)
Marek Garwoliński SQ2GXO
sq2gx0@gmail.com

VHF Manager:
Zdzisław Bieńkowski SP6LB
pkukf@pzk.org.pl

QTH Manager:
Grzegorz Krakowiak SP1THJ
qth@pzk.org.pl

Packet Radio Manager:
Marek Kuliński SP3AMO
sp3amo@pzk.org.pl

Manager OH PZK:
Andrzej Wawrzynkiewicz SP3TYC
sp3tyc@pzk.org.pl

KF Manager PZK: Bogdan Rzedzicki
SP7DRV e-mail sp7drv@pzk.org.pl
Oficer Łącznikowy: IARU-PZK - Paweł
Zakrzewski SP7TEV sp7tev@wp.pl

**Redakcja Radiowego Biuletynu
Informacyjnego PZK**

Jerzy Tadeusz Kucharski SP5BLD
ul. Sulkowskiego 21,
05-825 Grodzisk Mazowiecki
tel. 022 724 23 80, 0607 928029,
0603 545765, 0505 207773,
0604 714321, Skype: sp5bld
Od listopada 2007 zmiany częstotliwości
nadawania: niedziela godz. 10:30 na QRG
3700 kHz lub 7090 kHz ± QRM

Program TV o krótkofalowcach
„Krótkofalowy Bis” www.videoexpres.pl

QRP jest przyjemne, czyli IV Warsztaty QRP – Burzenin 2010

Grupa SP-QRP serdecznie zaprasza wszystkich miłośników pracy małą mocą, konstruktorów i sympatyków na kolejne warsztaty, tym razem pod hasłem „QRP jest przyjemne”. Doświadczeni krótkofalowcy służą będą Wam swoją wiedzą i wsparciem technicznym. Odbędą się prezentacje i wykłady. Chętni uczestnicy będą mogli pokazać swoje konstrukcje, podzielić się wiedzą teoretyczną i praktyczną. Początkujący będą mieli okazję zdobyć doświadczenie konstrukcyjne

w zaimprovizowanej „montowni” – tak jak to było w roku ubiegłym. Odbędzie się też finał konkursu PUK (Przydatne Urządzenie Krótkofalarskie) zorganizowanego przez redakcję miesięczników „Świat Radio” i „Elektronika Praktyczna”, przy współudziale Grupy SP-QRP. Nagrodą główną w Konkursie jest oscyloskop Rigol ufundowany przez firmę NDN z Warszawy. Prace na konkurs (pełna informacja na www.sp-qrp.pl) należy przygotować i przywieźć na warsztaty do

Burzenina. Chcemy, aby warsztaty znów były na luzie i z programem dopasowanym do Waszych oczekiwań. Do Burzenina można przyjechać ze swoją stacją i anteną. Podczas warsztatów czynna będzie stacja okolicznościowa 3Z0ILQ. Termin i miejsce warsztatów: od 11 września (sobota, rejestracja od godz. 07.00) do 12 września (niedziela, do godz. 17.00) – Burzenin, woj. łódzkie. Przyjazd w piątek 10 września jest możliwy dla uczestników jadących spoza SP i z bardzo

oddalonych miejscowości. Zapewniony będzie nocleg i kolacja w piątek, tylko po uzgodnieniu bezpośrednio z Krzysztofem SQ7IQA. Razem na warsztaty z noclegiem może przyjechać 180 osób, które będą zakwaterowane w pokojach w pawilonach. Pokoje są 3- i 5-osobowe. Każdy pokój ma własną łazienkę z natryskiem i balkon antenowy. Strona WWW ośrodka „Sportowa Osada”: <http://www.sportowaosada.pl:80/index.php/strona-glowna> (są nowe atrakcje!). Mapa dojazdu: <http://ugburzenin.home.pl/burzenin/polozenie.php>. Do zobaczenia więc na IV Warsztatach QRP.

Grupa Organizacyjna SP-QRP

Sprawozdanie z nieformalnych posiedzeń grup i zespołów roboczych

1. Regionu IARU we Friedrichshafen w Niemczech 25–27.06. 2010 r.

W dniach 25–26.06.2010, w trakcie targów Ham Radio 2010, miały miejsce nieformalne posiedzenia następujących grup i gremiów roboczych 1. Regionu IARU:

- Grupa Robocza EMC,
- Grupa Robocza EURO-COM,
- System Monitoringu 1. Regionu IARU,
- Komitet C4 ds. KF.

W czasie imprezy Ham Radio 2010 odbyło się także nieformalne spotkanie przedstawicieli związków krótkofalarskich stowarzyszonych w ramach 1. Regionu IARU.

Nieformalne posiedzenie Grupy Roboczej EMC (EMC Working Group)

Nieformalne posiedzenie Grupy Roboczej EMC (EMC Working Group) prowadził jej przewodniczący – Chris Verholt, OZ8CY. W trakcie posiedzenia omówiono prace związane z monitorowaniem rozwoju i wykorzystywania w skali rynkowej technologii PLT (Power Line Telecommunications), związanej z transmisją danych (w kontekście możliwości świadczenia bezprzewodowego dostępu

do Internetu) za pośrednictwem sieci elektroenergetycznej, w aspekcie wpływu tej technologii na użytkowanie części widma radiowego przydzielonego Służbie Amatorskiej. Głównymi omówionymi zagadnieniami były: standardy techniczne w zakresie PLT, stopień rozpowszechnienia tej technologii na rynku telekomunikacyjnym, skargi innych użytkowników widma radiowego wnoszone na skutek interferencji, odnośne akty prawne. W chwili obecnej wykorzystanie technologii PLT generalnie nie stanowi bezpośredniego zagrożenia dla Służby Amatorskiej, ale całe zagadnienie należy ciągle monitorować. Jak wynika z kompleksowego raportu z dnia 21.06.2010 opracowanego przez Ofcom (brytyjska instytucja regulacyjna w zakresie telekomunikacji) pt. „The Likelihood and Extent of Radio Frequency Interference from In-Home PLT Devices” (Prawdopodobieństwo i zasięg interferencji w zakresie częstotliwości radiowych, pochodzących od urządzeń PLT powszechnego użytku) – wyniki badań wskazują, że użytkownicy podatnych na zakłócenia systemów radiowych mogą być coraz bardziej narażeni na interferencje ze strony urządzeń PLT. W raporcie

tym posłużono się metodami statystycznymi – do określania prawdopodobieństwa występowania zakłóceń pojawiających się wraz z rozpoznaniem się urządzeń PLT. Stwierdzono, że jeśli wzrost wykorzystania technologii PLT na rynku będzie postępował zgodnie z dotychczasowymi prognozami, do roku 2020 wystąpi duże prawdopodobieństwo pojawienia się zakłóceń w niektórych istniejących częściach widma radiowego – zarówno w zakresie HF, jak i VHF (stacje radiofoniczne, jak również inne służby), o ile parametry urządzeń PLT nie zostaną zmienione w stosunku do parametrów urządzeń stosowanych obecnie. Jednakże w kontekście aktualnie stosowanych filtrów wycinających zakłócenia w pasmach amatorskich – zgodnych z bandplanem IARU, w podanym okresie oczekuje się wprowadzenia w urządzeniach PLT środków zapobiegających dalsze zmniejszenie występowania interferencji, poprzez sterowanie mocą oraz skuteczniejsze metody filtrowania. Wyniki dotychczasowych badań wskazują, że wprowadzone usprawnienia będą wystarczające do zmniejszenia poziomu zakłóceń – w większości takich przypadków pomijalnie

niskiego. Wyjątkiem są tu pasma służby lotniczej, które z założenia powinny być jak najbardziej chronione poprzez stosowanie w urządzeniach PLT zaawansowanych metod skutecznego filtrowania tychże pasm. Należy przy tym podkreślić, że dotychczas dostępne urządzenia wykorzystujące technologię PLT mają tylko zainstalowane filtry, a nie są wyposażone w regulację mocy wyjściowej. Należy mieć na względzie, że całe zagadnienie dotyczy bezpośrednio również Służby Amatorskiej, co wymaga z jej strony czynnego wieloaspektowego zaangażowania w sensie merytorycznym (pod kątem legislacyjnym i technicznym), szczególnie w kontekście ram prawnych dotyczących właściwej standaryzacji. Jak do tej pory brak jest ze strony Służby Amatorskiej w pełni spójnej i kompleksowej strategii w tym zakresie, która stanowiłaby gwarancję pełnej ochrony przed zakłóceniami ze strony urządzeń PLT. Podkreślono, że zwalczanie zakłóceń odbywać się powinno w ramach systemu legislacyjnego danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zgodnie z Dyrektywą 2004/108/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w spra-

wie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej oraz uchylającą Dyrektywę 89/336/EWG (Directive 2004/108/EC of the European Parliament and of the Council of 15 December 2004 on the approximation of the laws of the member states relating to electromagnetic compatibility and repealing Directive 89/336/EEC). W trakcie posiedzenia wspomniano również, że konieczne będzie opracowanie nowej odnośnej strategii, jakkolwiek wymaga to również znaczącego zaangażowania się we właściwe prace przedstawicieli większej liczby stowarzyszeń zrzeszonych w ramach 1. Regionu IARU (do tej pory zaangażowanie to jest niewielkie), w połączeniu z tematycznymi działaniami informacyjnymi w ramach własnego kraju – z ukierunkowaniem na udział w działaniach krajowych komitetów ds. standaryzacji oraz na konieczność permanentnego przeprowadzania testów nowych produktów, które pojawiają się na rynku – pod kątem ich kompatybilności elektromagnetycznej. Podkreślono istniejący znaczący niedobór specjalistów – aktywnych w ramach Grupy Roboczej EMC jako przedstawiciele ze strony stowarzyszeń krótkofalarskich 1. Regionu IARU, co stanowiło bezpośredni powód oddalenia złożonej przez prowadzącego posiedzenie propozycji utworzenia wśród członków GR EMC alarmowej sieci telefonicznej, przeznaczonej do wymiany informacji w ramach szybkich kontaktów bezpośrednich.

Nieformalne posiedzenie Grupy Roboczej EUROCOM (EUROCOM Working Group)

Nieformalne posiedzenie Grupy Roboczej EUROCOM (EUROCOM Working Group) prowadził jej przewodniczący – Thilo Kootz, DL9KCE. W trakcie posiedzenia omówiono rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 02.04.2009 dotyczącą wpływu pola elektromagnetycznego na zdrowie (European Parliament resolution of 2

April 2009 on health concerns associated with electromagnetic fields – 2008/2211(INI)), drugi raport dotyczący wpływu obowiązywania Dyrektywy 1999/5/EC na urządzenia radiowe i końcowe urządzenia telekomunikacyjne oraz dotyczący wzajemnego uznawania ich zgodności z dnia 09.02.2010 (Report from the Commission to the Council and to the European Parliament – Second Progress Report on the operation of Directive 1999/5/EC, on radio equipment and telecommunications terminal equipment and the mutual recognition of their conformity – COM (2010)43 final). Oba wspomniane dokumenty powstały w oparciu o ścisłą współpracę Parlamentu Europejskiego z różnymi instytucjami i organizacjami, a w zakresie dotyczącym bezpośrednio lub pośrednio Służby Amatorskiej – właśnie w ramach współpracy z Grupą Roboczą EUROCOM 1. Regionu IARU. Przedmiotowe akty prawne wspomniano również w związku z planowaną na koniec 2010 roku propozycją zmiany Dyrektywy 1999/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności (Directive 1999/5/EC of the European Parliament and of the Council of 9 March 1999 on radio equipment and telecommunications terminal equipment and the mutual recognition of their conformity). Dyrektywa ta nie dotyczy bezpośrednio środowiska krótkofalarskiego, ale zagadnienie należy ciągle monitorować. Podkreślono, że przedmiotowa dyrektywa dotyczy właściwie wszystkich obecnych na rynku produktów z dziedziny radio- i telekomunikacji, a szczególny nacisk ze strony odnośnych instytucji regulacyjnych w krajach Unii Europejskiej powinien być położony na działania zmierzające do wprowadzania ujednoczonych właściwych standardów, szczególnie w aspekcie potencjalnych zakłóceń pochodzących od nowo wpro-

wadzanych na rynek produktów – na co Służba Amatorska powinna zwracać szczególną uwagę w połączeniu z podejmowaniem właściwych kroków zaradczych już teraz, celem uniknięcia poważniejszych problemów w przyszłości. Wspomniano także, że Polska jako kraj członkowski Unii Europejskiej ma wyjątkowo restrykcyjne normy dotyczące dopuszczalnych poziomów pola elektromagnetycznego oddziałującego na otoczenie. W czasie posiedzenia GR EUROCOM dokonano także kompleksowego podsumowania wystawy o ruchu radioamatorskim pt. „Krótkofalarstwo europejskie w służbie społeczeństwu”, zorganizowanej w siedzibie Parlamentu Europejskiego w Brukseli w dniach 26–30.04.2010 – ze szczególnym uwzględnieniem znaczenia intensyfikacji współpracy z PE w dłuższym okresie. Ogólne wrażenia ze strony wszystkich osób, które odwiedziły wspomnianą wystawę, były bardzo pozytywne, a szczególnym zainteresowaniem cieszyły się zagadnienia związane z aktywnością krótkofalarską prowadzoną w ramach ekspedycji Międzynarodowej Stacji Kosmicznej (International Space Station), jak również szeroko rozumiana problematyka funkcjonalności i użyteczności łączności amatorskiej w sytuacjach kryzysowych. W trakcie podsumowania posiedzenia prowadzący podkreślił, że w ramach GR EUROCOM aktywnych jest bardzo niewiele przedstawicieli reprezentujących krajowe stowarzyszenia krótkofalowców zrzeszone w ramach 1. Regionu IARU (nawet wzięwszy pod uwagę związki skupiające relatywnie dużą liczbę członków), a sama działalność Grupy nie spotyka się ze znaczącym powszechnym zainteresowaniem – co powinno się jak najszybciej zmienić, zwłaszcza na okoliczność dążenia do możliwie skutecznej intensyfikacji współpracy Służby Amatorskiej z Parlamentem Europejskim w zakresie europejskich działań legislacyjnych, odnoszących się do aktywności środowiska krótkofalarskiego w eterze

– i to w ramach wszystkich segmentów radiowego widma częstotliwości.

Nieformalne posiedzenie koordynatorów Systemu Monitoringu 1. Regionu IARU (IARU Monitoring System Region 1)

Nieformalne posiedzenie koordynatorów Systemu Monitoringu 1. Regionu IARU (IARU Monitoring System Region 1) prowadził jego wiceprzewodniczący – Ulrich Bihlmayer, DJ9KR. W trakcie posiedzenia miał również miejsce jubileusz 40-lecia systemu monitorowania pasm amatorskich funkcjonującego w Niemieckim Związku Krótkofalowców (DARC), który to system (Bandwacht) powstał w roku 1965. Jego funkcjonowanie od początku działalności opiera się na trzech zasadach: „słuchać, notować, zgłosić”, co odbywa się przy ścisłej współpracy z niemiecką instytucją Bundesnetzagentur, będącą krajowym organem regulacyjnym także w dziedzinie radio- i telekomunikacji. Wspomniano ponadto, że w ciągu ostatnich 10 lat do powyższej instytucji wpłynęło ok. 57 000 zgłoszeń o zakłóceniach (dane z Bundesnetzagentur Außenstelle Konstanz), z czego 16% zostało przekazane właśnie przez Bandwacht DARC, a 72% spośród wszystkich zgłaszanych przypadków zakłóceń dotyczyło nadajników zlokalizowanych poza granicami Niemiec. Zgłoszenia do Bundesnetzagentur przyjmowane są przez całą dobę, a przepływ informacji odbywa się wg następującego schematu „poziom lokalny – poziom centralny – jednostki za granicą”. W trakcie spotkania omówiono także praktyczne metody prowadzenia monitoringu w ramach całości IARU MS Region 1 (w tym bardzo szczegółowo przedstawiono techniczne aspekty spektralnej analizy sygnałów cyfrowych) – w kontekście rosnącej liczby podmiotów nieleganie nadających w zakresach widma radiowego przeznaczonego dla Służby Amatorskiej.

Nieformalne posiedzenie Komitetu C4 ds. KF (HF Committee C4)

Nieformalne posiedzenie

Komitetu C4 ds. KF (HF Committee C4) prowadził jego przewodniczący – Ulrich Müller, DK4VW. W trakcie spotkania dokonano podsumowania najistotniejszych uzgodnień powziętych w czasie formalnego posiedzenia Komitetu C4 ds. KF, które odbyło się w dniach 19–21.02.2010 w Wiedniu (pełne streszczenie na stronie: <http://www.iaru-r1.org/> – wiadomość z dnia 12.06.2010). Na wspomnianym formalnym posiedzeniu przedmiotem obrad były cztery rekomendacje ze strony 1. Regionu IARU:

- 1) Rec VIE10_C4_01 – Subject: Internet Gateways & remote Linking for HF Operation.
- 2) Rec VIE10_C4_02 – Subject: Vandalism on our HF Bands.
- 3) Rec VIE10_C4_03 – Subject: Multi OP / Single TX.
- 4) Rec VIE10_C4_04 – Subject: Contest-Free Segments on HF Bands.

Rekomendacja VIE10_C4_01 – dotycząca bramek internetowych oraz zdalnego sterowania TX zakładała, że praca bramek internetowych pracujących poniżej 29 MHz oraz zdalne sterowanie TX powinno się odbywać wg poniższych wskazań:

– Znak pracujący w eterze stacji. Używa ona znaku właściwego dla tego kraju DXCC, w którym znajduje się jej TX.
 – Gdy zdalnie sterowany RX nie znajduje się w obrębie tej samej jednostki DXCC co TX, należy dołożyć starań, aby wskazać podmiot DXCC właściwy dla RX (np. QTH RX DL dla odbiornika w Niemczech). Ponadto, zgodnie z przepisami CEPT T/R 61-01 należy zauważyć, że operator musi być fizycznie obecny w kraju, z którego odbywa się nadawanie. Powyższa rekomendacja nie została przyjęta przez Komitet Wykonawczy 1. Regionu IARU na ostatnim posiedzeniu w dniu 18.04.2010 w Sofii (Bułgaria), postanowiono sprawę pozostawić do dalszej dyskusji – w celu sformułowania nowej propozycji.

Rekomendacja VIE10_C4_02 – dotycząca niestosownego zachowania się operatorów na pasmach KF. Rekomendacja

zakładała analizę problemu w aspekcie „ja – ja/celowo”, dokonaną przez grupy składające się z 3 lub 4 przedstawicieli zrzeszonych stowarzyszeń, z wykorzystaniem procesu „ciągłego doskonalenia”. RSGB przewidziało w międzyczasie wsparcie w postaci materiałów szkoleniowych, ale wydaje się, że brak jest dotychczas zainteresowania dalszą dyskusją nad zagadnienie w docelowych „zamkniętych” grupach dyskusyjnych.

Rekomendacja VIE10_C4_03 – dotycząca kategorii MOST („wielu operatorów, jeden nadajnik”) w zawodach KF. Rekomendacja zakładała, że w ramach Poradnika dla KF Managerów 1. Regionu IARU (IARU Region 1 HF Manager’s Handbook) – w treści rozdziału zawierającego wytyczne dotyczące zawodów KF, należy przeformułować opis kategorii MOST: „MOST – wielu operatorów, jeden nadajnik”. Stacja w kategorii MOST jest stacją pracującą z udziałem wielu operatorów, emitującą w danym czasie nie więcej niż jeden sygnał na jednej częstotliwości roboczej. Komitet Wykonawczy 1. Regionu IARU przyjął tę rekomendację jako przejściową politykę działania.

Rekomendacja VIE10_C4_04 – dotycząca segmentów pasm KF, w których nie odbywają się zawody. Rekomendacja zakładała, że Komitet ds. KF zachęci stowarzyszenia członkowskie do publikowania informacji o segmentach pasm, w których odbywać się będą dane zawody – wprost w regulaminie tych zawodów, w połączeniu z ustanowieniem tychże segmentów z należyтым przestrzeganiem bandplanów IARU. (Powyższe było również zawarte w dwóch rekomendacjach z Cavtat z 2008 roku: **Rekomendacja CT08_C4_Rec_15 oraz Rekomendacja CT08_C4_Rec_16**, zalecające tym samym – poprzez dokładne określenie segmentów pasm, w których zostaną przeprowadzone dane zawody – pozostawienie pozostałych części właściwych pasm jako „wolnych od zawodów”).

Komitet Wykonawczy 1. Regionu IARU przyjął tę

rekomendację jako przejściową politykę działania. W nawiązaniu do przywołanego formalnego posiedzenia Komitetu C4 ds. KF wspomniano także o wciąż dużej aktywności stacji emisjami cyfrowymi poniżej 7040 kHz, stwierdza się też wciąż wiele QSO emisją SSB w segmencie 7040–7050 kHz. Należy jednak mieć na względzie, że rozszerzenie pasma 40m przez Światową Konferencję Radiową w 2003 roku (WRC 2003) stworzyło możliwość realizacji nowego bandplanu dla pasma 40 m. Zamierzeniem w trakcie konferencji w Cavtat było, dzięki przeszerogowaniu przyporządkowania segmentów tego pasma, aby uzyskać dodatkowe 5 kHz dla segmentu sygnałów o szerokości do 200 Hz, który jest wyłącznie do stosowania przez operatorów CW (7000–7040 kHz), i w celu zwiększenia aktywności emisjami cyfrowymi o szerokości sygnału do 500 Hz w segmencie 7040–7050 kHz, oraz – odpowiednio – dla sygnału o szerokości do 2700 Hz w segmencie 7050–7060 kHz. W związku z powyższym brak jest usprawiedliwienia stosowania poprzedniego przydziału częstotliwości, tj. np. praca emisją PSK31 poniżej 7040 kHz. Prawie wszystkie kraje powinny już mieć dostęp do części pasma powyżej 7100 kHz, a zatem nie ma również powodów do pracy emisją SSB w segmencie zalecanym tylko do emisji o szerokości sygnału do 500 Hz. Przypomniano także, że alokacja w paśmie amatorskim 160 m dla 1. Regionu IARU różni się od alokacji dla Regionu 2. i 3. (według tablicy alokacji ITU – Regionowi 1 przypisana jest jako podstawowa alokacja 1810–1850 kHz, a dla Regionu 2 i 3 pasmo to ma początek na częstotliwości 1800 kHz, co należy wyraźnie podkreślić). W trakcie nieformalnego posiedzenia Komitetu C4 ds. KF przekazano także szczegółowe informacje nt. aktualnego stanu przygotowań do najbliższej Światowej Konferencji Radiokomunikacyjnej 2012 (WRC 2012), które to informacje zaprezentował Colin Thomas, G3PSM –

członek Komitetu Wykonawczego 1. Regionu IARU. Prelegent podkreślił, że członkowie stowarzyszeń 1. Regionu IARU powinni otrzymywać możliwie dużo odnośnych informacji – w celu zapewnienia wszelkiego możliwego wsparcia dla interesów środowiska krótkofalarskiego, zwłaszcza na okoliczność przygotowywania Wspólnego Wniosku Europejskiego (European Common Proposal – ECP), opracowywanego właśnie przez Colina, G3PSM – jako koordynatora CEPT dla pkt. 1.23 porządku obrad WRC 2012, co dotyczy nowej światowej alokacji m.in. pasma średnionofalowego 600 m. ECP zostanie przedstawione na następnym posiedzeniu Zespołu Projektowego CEPT we wrześniu bieżącego roku. Zachęcono stowarzyszenia 1. Regionu IARU do stanowczych działań, mających na celu wsparcie administracji własnych krajów w zakresie prac nad realokacją pasma 600 m – w kontekście udostępnienia go krótkofalowcom. Z kolei John Gould, G3WKL, dokonał podsumowania przeprowadzonych w ostatnim czasie (tj. w trakcie formalnego spotkania Komitetu C4 ds. KF, w Wiedniu, w lutym bieżącego roku) międzynarodowych warsztatów tematycznych dotyczących problematyki zakłóceń powodowanych umyślnie przez operatorów (Deliberate QRM – DQRM), mających miejsce w czasie pracy DX-owej na pasmach (wspomnianą problematykę przedstawiono z wykorzystaniem tzw. metody Kaizena (Kaizen principles and concepts – zasady i koncepcja Kaizena zawdzięczają swą nazwę pracom japońskich specjalistów nad procesem „ciągłej poprawy” bieżącej praktyki działania. Zasadniczym aspektem koncepcji Kaizena jest zidentyfikowanie zjawiska uzyskiwanie małej, ale stopniowej poprawy, co z czasem może doprowadzić do znaczących zmian).

W trakcie dalszej części nieformalnego posiedzenia Komitetu C4 ds. KF (w ramach podgrupy roboczej) odbyła się również dyskusja dotycząca zmian w regulaminie

Światowych Mistrzostw KF IARU (IARU HF World Championship). Uczestnicy posiedzenia postanowili, że edycja 2010 odnośnych zawodów zostanie rozliczona przez międzynarodową komisję (jej członkami są przedstawiciele następujących stowarzyszeń: ARABiH, CRC, DARC, HRS, NRRL, REF, RSGB, SSA, USKA), której pracami kieruje Kresimir Kovarik 9A5K – p.o. Manager ds. Zawodów KF 1. Regionu IARU. Stwierdzono również, że kolejne edycje wspomnianych zawodów wymagają dalszych prac i odnośnych konsultacji – w dłuższej perspektywie czasowej. Tytułem konkluzji należy też wspomnieć, że w trakcie wszystkich wyszczególnionych nieformalnych posiedzeń grup i gremiów roboczych 1. Regionu IARU – zorganizowanych w czasie imprezy Ham Radio 2010 we Friedrichshafen w Niemczech – wielokrotnie podkreślano zbyt mały i dalece niewystarczający udział w odnośnych pracach specjalistycznych ze strony przedstawicieli stowarzyszeń 1. Regionu, w połączeniu z bardzo małym zainteresowaniem wymiernymi efektami tych prac.

Nieformalne spotkanie przedstawicieli stowarzyszeń krótkofalarskich 1. Regionu IARU

W powyższym spotkaniu udział wzięli przedstawiciele ok. czterdziestu spośród

wszystkich związków krótkofalowców stowarzyszonych w ramach 1. Regionu IARU. Spotkanie otworzył Tim El-lam, VE6SH – przewodniczący Rady Administracyjnej IARU, a prowadził je Hans Blondeel Timmerman, PB2T – przewodniczący Komitetu Wykonawczego 1. Regionu IARU. Pośród innych honorowych uczestników spotkania był również obecny m.in. Ole Garpestad, LA2RR – wiceprzewodniczący Rady Administracyjnej IARU oraz Rod Stafford, W6ROD – sekretarz Rady Administracyjnej IARU. W pierwszej części spotkania uczestniczący w nim przedstawiciele zrzeszonych w ramach 1. Regionu stowarzyszeń przedstawili najważniejsze sprawy związane z działalnością reprezentowanych przez nich związków krajowych. Obecni na spotkaniu delegaci z ramienia Polskiego Związku Krótkofalowców – Tadeusz Pamięta, SP9HQJ – sekretarz Zarządu Głównego PZK oraz Paweł Zakrzewski, SP7TEV – oficer łącznikowy IARU – PZK – poinformowali zgromadzonych, że w ostatnim czasie jednym z najistotniejszych zagadnień bieżących są prowadzone od kilku lat ze strony PZK działania związane z implementacją właściwych aktów prawnych Unii Europejskiej z zakresu tele- i radiokomunikacji oraz aktów z nimi związanych do polskiego systemu prawnego.

W czasie wspomnianego spotkania omówiono wiele spraw organizacyjnych – w tym założenia budżetowe na rok 2011 (przedstawił je Tim El-lam, VE6SH – wraz z krótkim podsumowaniem dotychczasowych aktualnie prowadzonych w ramach IARU działań – ze szczególnym uwzględnieniem znaczenia zorganizowanej w roku 2010 w Parlamencie Europejskim wystawy nt. krótkofalarstwa, zaprezentowano także ramowe plany przedsięwzięć przewidywanych na najbliższą przyszłość, co obejmuje m.in. reformę struktury administracyjnej całej organizacji). Z kolei Dennis Green, ZS4BS – sekretarz Komitetu Wykonawczego 1. Regionu IARU przedstawił wstępną koncepcję organizacji Konferencji Generalnej 1. Regionu, która odbędzie się w terminie 12–19.08.2011 w Republice Południowej Afryki (Sun City, region Johannesburga). Podkreślono, że o miejscu organizacji Konferencji Generalnej 1. Regionu IARU zdecydowali delegaci uczestniczący w Konferencji 1. Regionu w Cavtat w 2008 roku. Wspomniano także, że koszty konieczne do poniesienia przez delegatów stowarzyszeń 1. Regionu IARU w ramach uczestnictwa w konferencji Generalnej w Sun City w 2011 roku będą porównywalne z kosztami poniesionymi w ramach uczestnictwa w Konferencji w Cavtat,

a z kolei koszty zakwaterowania oraz wyposażenia całej infrastruktury konferencyjnej będą w roku 2011 niższe w porównaniu z rokiem 2008. Wstępna rejestracja delegatów reprezentujących związki krótkofalarskie stowarzyszone w 1. Regionie IARU rozpocznie się we wrześniu 2010 roku, a pełnie i aktualizowane na bieżąco informacje na temat Konferencji Generalnej 2011 w Sun City będą dostępne na stronie internetowej pod następującym adresem: www.iaru2011.org.za. Dodatkowo, w trakcie powyższego spotkania Colin, G3PSM, skróciowo omówił zarys stanu przygotowań do najbliższej Światowej Konferencji Radiokomunikacyjnej 2012 (WRC 2012), z pozycji Służby Amatorskiej – reprezentowanej w czasie odnośnych obrad przez IARU. We wspomnianym powyżej oficjalnym spotkaniu przedstawiciele stowarzyszeń 1. Regionu IARU uczestniczył Sekretarz Zarządu Głównego PZK – Kol. Tadeusz Pamięta, SP9HQJ. Jako reprezentant Polskiego Związku Krótkofalowców – we wszystkich wyszczególnionych w niniejszym sprawozdaniu posiedzeniach i spotkaniach, które miały miejsce w czasie imprezy Ham Radio 2010, udział wzięł oficer łącznikowy IARU – PZK – Paweł Zakrzewski SP7TEV.

Opracował: Paweł Zakrzewski SP7TEV

Moja wizja Statutu PZK

Będąc krótkofalowcem od ponad 50 lat, miałem możliwość osobiście obserwować różne formy organizacyjne polskiego krótkofalarstwa, od Radioklubów LPŻ z ich Centralną Radą Radioklubów LPŻ (która to Rada po przemianach październikowych uchwalila przekształcenie się w reaktywowany Polski Związek Krótkofalowców) aż do obecnej formy organizacyjnej PZK. Byłem również członkiem różnych władz PZK, zarówno najniższych oddziałowych, jak i naczelnych, jak też przez szereg lat

sekretarzem (etatowym) jednego z ogniw PZK. Dało mi to dobry obraz (i szeroki) różnych form organizacyjnych polskiego krótkofalarstwa, a szczególnie poznanie ich licznych zalet i wad. Sądzę, że to wszystko uprawnia mnie do przekazania swoich uwag i spostrzeżeń.

1. Statut PZK

Wszelkie prace nad statutem naszej organizacji powinny być poprzedzone ustaleniem:

– jakie cele powinna organizacja spełniać, przede wszystkim z punktu widzenia „szeregowego” krótko-

falowca polskiego,

– kto to jest ten „krótkofalowiec”, dla którego istnieje PZK. Niewątpliwie krótkofalowiec to człowiek zajmujący się szeroko pojętą radiokomunikacją amatorską (wg Regulaminu Radiokomunikacyjnego – służba amatorska), a więc nadawcy (na pasmach amatorskich!), nasłuchowcy, w tym i kwalifikowani operatorzy radiostacji klubowych.

1.1. A więc to powinna być przede wszystkim ich organizacja, spełniająca ich potrzeby i wymagania, co nie znaczy, że nie powinna

spełniać ponadto szeregu innych funkcji, np. wychowawczych, politechnizacji społeczeństwa, a przede wszystkim młodzieży, funkcji obywatelskich (pomoc społeczeństwu w sytuacji zagrożeń, wypełniania potrzeb władz państwowych i samorządowych, itp.). Oni to (a więc krótkofalowcy) powinni kierować organizacją i ustalać jej zasady działania. Przepraszam bardzo innych „użytkowników eteru” np. CB-stów, nasłuchowców stacji radiofonicznych, itp., ale oni spraw „ściśle krótkofalarskich” „nie czują”

i nie widzę ich w ciałach stanowiących o charakterze i działalności Związku jako „członków zwyczajnych”. Ale widzę ich poprzez np. członkostwo wspierające ich własnych organizacji.

2. Formy organizacyjne PZK

2.1. Praktyka udowodniła, że najlepiej widać potrzeby każdej organizacji (nie tylko krótkofalarskiej) z „lokalnego” punktu widzenia, a nie z „centrali”.

A więc „środek ciężkości” PZK to jego oddziały terenowe, a nie Zarząd Główny. W obecnym układzie organizacyjnym OT są w praktyce formą klubów krótkofalarskich. Zatem powoływanie w Statucie PZK dodatkowo niższego szczebla organizacji w postaci klubów terenowych nie wydaje się konieczne, choć powinno być dopuszczalne (nie dotyczy klubów ogólnopolskich typu SP-OTC itp.) W zbyt dużych Oddziałach skuteczniejsza w działaniu może być forma lokalnego klubu, zwłaszcza w oddalonych od centrum danego OT skupiskach (zbyt małych, by powoływać kolejny OT). W obecnym układzie to Oddziały terenowe spełniają podstawowe funkcje organizacyjne, szkoleniowe i wychowawcze Związku, a Zarząd Główny jest im niezbędnie potrzebny do pełnienia funkcji na poziomie centralnym, a więc ścisłego kontaktu zarówno z władzami państwowymi, jak i na forum międzynarodowym (np. IARU). Zarząd Główny winien pełnić również funkcje informacyjne (biuletyn związkowy „KP”, witryna PZK, komunikaty radiowe) oraz prowadzenie niektórych działań krótkofalarskich „szczebla centralnego”, np. reprezentacyjne zawody PZK, współzawodnictwa sportowe, pomoc prawną krótkofalowcom, zjazdy i specjalistyczne szkolenia.

Choć można sobie wyobrazić (i praktyka to potwierdza), że szereg tych działań Zarząd Główny przekazuje do wyko-

niania niższym szczeblom związku (np. oddziałom terenowym, klubom specjalistycznym, np. SPDXC, czy nawet powołanym w tym celu managerom.).

2.2. Aby móc skutecznie wykonywać postawione poszczególne jednostkom zadania i cele, muszą one oczywiście posiadać odpowiednie środki. Podstawowe (i najczęściej jedyne) środki to składki członkowskie. Stąd wniosek, że gros składki powinien pozostawać w OT, a pewien ich procent powinien być przekazywany „centrali” (tj. biuru ZG PZK).

Nie jest dobra obecna forma podwójnych składek (płacimy do OT składkę przeznaczoną w całości dla ZG PZK oraz tzw. „składkę oddziałową” na potrzeby własnego OT).

W rzeczywistości więc składki członkowskie są znacznie wyższe od uchwalanych przez ZG PZK (o tym często się zapomina!).

Rozumiem, że byłoby to kolejne „rozwalenie” dopracowanego wreszcie systemu składkowego PZK(OSEC), ale to konsekwencja przyjętych głównych założeń:

- albo członkostwo w organizacji nabywa się poprzez wpłatę składki do jednostki „centralnej” (jak np. w ARRL, RSGB, itd.), a wtedy krótkofalowiec nie obchodzi żadne „oddziały”, „kluby”, itp. (to już i u nas było),

- albo nabywamy członkostwo poprzez oddziały terenowe (jak teraz), wtedy przynależność do oddziału jest obowiązkowa, a fikcja „podwójnych składek” zbędna.

Obydwie formy organizacyjne już przerabialiśmy i wnioski można wyciągnąć samemu.

Schematycznie (i w przybliżeniu) widziałbym strukturę Związku następująco:

A. Najwyższa władza organizacyjna, czyli Zjazd Krajowy.

M.in. ustala wysokość składki rocznej oraz

procent, w jakim ma być przekazana do „centrali”, czyli biura ZG. Powołuje prezesa PZK i 2–3 wiceprezesów.

B. „Centrala” (wcale nie musi to być Zarząd Główny PZK). Funkcjonuje w kształcie biura kierowanego przez prezesa PZK. Może on sprawować tę funkcję, osobiście powołując siebie (ewentualnie zatrudniając) odpowiednio kwalifikowany personel, lub też prezes PZK powołuje (zatrudnia) dyrektora biura. Prezes PZK, powoływany przez Zjazd Krajowy, jest odpowiedzialny przed Zjazdem, a w okresie międzyjazdowym przed Zarządem Głównym.

C. Dla bieżącego sterowania Związkiem można np. powołać Zarząd Główny, pracujący w formie okresowych zebrań z podejmowaniem (i publikowaniem!) uchwał i postanowień, bez funkcji wykonawczych (te sprawuje „centrala” – biuro ZG i oddziały terenowe).

Dla skutecznego działania ZG musi być ciałem nielicznym (maks. 8–10 członków), ale reprezentacyjnym. Do przedyskutowania jest forma jego powoływania, np. 1 do 2 przedstawicieli każdego okręgu SP wybieranych albo bezpośrednio przez członków (korespondencyjnie), albo wybieranych na spotkaniu zarządów wszystkich OT danego okręgu.

Nie uważam, aby była konieczna jakaś „proporcjonalność” co do liczby członków, ale raczej „proporcjonalność terenowa”, tj. określenie, jaki teren powinien mieć przedstawiciela w ZG (okręg, grupa województw, itp.).

Niepraktyczne wydaje się połączenie tej funkcji z funkcją delegata na Zjazd Krajowy PZK (tych powinno być więcej, aby byli bardziej reprezentatywni. Uchwały (zarówno Zjazdu Krajowego, jak i ZG PZK) powinny zapadać z korzyścią dla całego Związku, a nie z korzyścią dla danego środowiska.

Głos dużego środowiska poprzez większą liczbę przedstawicieli wcale nie jest „mądrzejszy” (dla całego Związku) od głosu mniej licznego środowiska mającego mniej przedstawicieli.

3. Członkostwo w PZK

Jeśli członkiem PZK będzie mógł być każdy, przestanie to być związek krótkofalowców. Można sobie teoretycznie wyobrazić taką sytuację:

- znacznym obciążeniem finansowym jest obrót kart QSL. Wobec tego „niekrótkofalarska większość” uchwała np. zaprzestanie obsługi członków kartami QSL (oczywiście pod szczytnym hasłem „uzdrowienia finansów związku”) lub obciążenie dodatkową opłatą „szkodników wysyłających karty QSL” np. w wysokości 2,00 zł od każdej QSL.

- „niekrótkofalarskiej większości” przeskadza w jej „działalności politycznej” praca ściśle krótkofalarska. Pod hasłem „dalszego usprawnienia finansów związku” (koszty obrotu QSL) wprowadza się dla członków limity QSO, np. 10 QSO miesięcznie/kwartalnie/rocznie, itp., zakaz pracy pewnymi emisjami np. CW, itp.

Że to bzdura – ale coś podobnego już było!!! Pamiętam okres, gdy co jakiś czas należało sporządzać i przedstawiać stosownym władzom państwowym sprawozdania z liczby przeprowadzonych QSO w rozbiciu na łączności z Polską, z demokracjami ludowymi, z ZSRR, z krajami kapitalistycznymi.

Od tych wykazów m.in. zależało tzw. „prolongowanie licencji” (były one wydawane na krótkie okresy, po czym „prolongowano” je lub nie, w zależności od widzimisię pewnych władz.).

Może nie wszystko napisałem na temat, ale sądzę, że i takie aspekty należy brać pod uwagę przy kreśleniu przyszłości związku (naszego!).

Kraków, 10 lipca 2010 r.

Andrzej T. Pelczar SP9ADU

Piknik Eterowy SP-OK-OM Koniaków 2010

Jak co roku nasze krótkofalarskie świętowanie miało miejsce w gościnnym dla nas zawsze obiekcie Pensjonatu „Koronka” w Koniakowie. Jego położenie nieopodal najwyższego wzniesienia drogowego w Beskidzie Śląskim oraz sąsiedztwo wzniesienia Koczy Zamek sprawiają, że miejsce to ma bardzo atrakcyjne usytuowanie. Jeśli do tego dodamy bogaty i różnorodny program Pikniku, dość liczne uczestnictwo nadawców wraz z rodzinami z prawie wszystkich okręgów SP oraz z OK i OM, bazę noclegową i gastronomiczną na miejscu oraz najwspanialszą słoneczną pogodę, jaka mogła nam się przytrafić, to mamy obraz tego, jak miło spędziliśmy ten weekend. Tak, to był już V Piknik Eterowy w Koniakowie, czyli nasz pierwszy mały „drewniany” jubileusz Z zaproszenia organizatorów Henryka SP9FHZ oraz Mikołowskiego Klubu Krótkofalowców SP9PKS funkcjonującego pod patronatem Wydziału Zarządzania Bezpieczeństwem Starostwa Powiatowego w Mikołowie skorzystało tylko w pierwszym dniu ponad 120 nadawców. Udział wzięło też kilku CB-stów zainteresowanych krótkofalarstwem. Podczas rejestracji każdy uczestnik otrzymywał okolicznościowy piknikowy identyfikator wraz z mapą gminy Istebna. Uroczyste otwarcie Pikniku miało tym razem armatnie wsparcie Kurkowego Bractwa Strzeleckiego w Pszczynie i było nadzwyczaj widowiskowe. Europejski król kurkowy Tadeusz Żyła w asyście strzelmistrza w siedemnastowiecznym stroju szwedzkim dwoma salwami armatnimi sprawił, iż na moment ziemia zadrżała, a liczba decybeli „nieznacznie” się podniosła. Pierwsze ciekawe zdjęcia wykonywane były właśnie przy tej ogromnej armacie.

Wszystko to od samego początku, aż po niedzielne zakończenie Pikniku

dokumentował Henryk SP6ARR. Powstał półgodzinny reportaż emitowany w programie *Krótkofalowcy-Bis* na antenie TV EDUSAT.

Henryk SP9FHZ dokonał otwarcia, przypomniał jego historię i przedstawił program Pikniku. Piotr SP9TPZ, prezes Mikołowskiego Klubu Krótkofalowców, przedstawił ostatnie osiągnięcia klubu i zamierzenia na najbliższe miesiące.

Tadeusz SP9HQJ, sekretarz ZG PZK, przybliżył zebranym aktualne problemy, jakimi zajmuje się Zarząd Główny, wspominał o planach związanych z wrześniowym Zjazdem Krajowym Delegatów. Jako że mamy rok jubileuszowy, była też mowa o świętowaniu 80-lecia PZK i 85-lecia IARU. Jacek SP9JCN, prezes Śląskiego OT PZK, przedstawił z kolei zebranym dokonania i zamierzenia Śląskiego Oddziału PZK. Kolejne Klubowe OSKARY, którymi rokrocznie z inicjatywy Piotra SP9TPZ wyróżniamy „dobroczynców” klubu SP9PKS otrzymali: Jerzy SP9BGS – Oskar Nr 12 oraz Jacek SP9JCN – Oskar Nr 13. SP9PKS otrzymał z kolei od Jurka SP9BGS okolicznościowy dyplom za łączność z SN0ISS oraz dyplom dla Zespołu Szkół Technicznych w Mikołowie za akcję w ramach ARISS w dniu łączności SN0ISS z ISS Alfa. Niezawodni koledzy: Olek SP6RYP, Czesław SP6SNS, Grzegorz SP7DYN, Edek SP9WZB i wielu innych sprawili, że giełda sprzętowo-

tenowa była bardzo bogata i różnorodna. Tradycji Pikniku też stało się zadość, więc serwowane było „piwo z kija”, czyli pierwsza beczka gratis (sponsor Henryk SP9FHZ). Przed budynkiem pensjonatu „Koronka” wzrok przykuwała obecność samochodu pelenagacyjnego Mercedes MB-316 Delegatury Urzędu Komunikacji Elektronicznej z Siemianowic. Dwuosobowa obsługa prezentowała jego możliwości techniczne oraz sposób funkcjonowania. Składam tą drogą serdeczne podziękowania dyrektorowi Delegatury UKE za przychylność naszym zamierzeniom. W części merytorycznej Pikniku Piotr SP9TPZ przedstawił wykład multimedialny pt. *Europejski Klub PSK*. Z kolei Jurek SP9AUV przedstawił własny autorski program do druku kart QSL, nalepek i kopert „HAM SECRETARY”.

Demonstrował też na bieżąco poszczególne jego funkcje i odpowiadał na pytania zainteresowanych. Wcześniej zapowiadaliśmy, iż przewidziane są nagrody niespodzianki dla uczestników, którzy będą mieć ze sobą oryginalne identyfikatory z wszystkich poprzednich czterech edycji naszego pikniku. CERTYFIKATY NIEZAWODNEGO UCZESTNIKA PIKNIKU W KONIAKOWIE otrzymali: Janek OK2BIQ, Tadeusz SQ9LQ, Zdzisław SQ9ITM ex SP9RD, Danuta SQ9EH, Janek SQ9DXT oraz Jacek SP9JCN. Nie obyło się oczywiście bez wspólnej grupowej fotografii, która jest

zawsze swoistą listą obecności na imprezie. Piotr SP9TPZ przygotował dla uczestników Pikniku „Quiz techniczny”, który cieszył się dużym zainteresowaniem. Kolejne miejsca zdobyli: I Sebastian SP9BXU, II Robert SQ9FMU, III Janek SQ9JXB, IV Wojtek SQ9KEC, V Stanisław SP9QLP oraz VI Janek SQ5JF. Tegorocznym newsem Pikniku była minimontownia: lutować każdy może, którą zorganizował Romek SQ9NOQ. Młodzi adeptcy mogli polutować i uruchomić swój pierwszy układ elektroniczny. Tegoroczna Klubowa Tombola obfitowała w atrakcyjne nagrody, a między innymi; telefon komórkowy, anteny, koszulki, czapeczki, krawaty, części i urządzenia elektroniczne, mapy... Po raz pierwszy w tym roku na miejscu można było zakupić okolicznościową koszulkę ze swoim znakiem nadawczym i logo Pikniku w Koniakowie. Przez cały czas trwania Pikniku czynna była radiostacja klubowa SP9PKS/9, zaś Marek SQ9LOJ wykonał pokaz łączności satelitarnej. Czynna była też wystawa urządzeń home made – prace konkursowe członków Klubu SP9PKS. Dostępna była również biblioteka radioamatora, czyli ciekawe artykuły dotyczące anten i konstrukcji krótkofalarskich. Obecni na pikniku milusińscy i nie tylko mieli okazję wykonać sobie fotografie z „pekaesikiem”. Niedziela to oczywiście rekreacja. W tradycyjny już rzucie „murzynkiem”

w poszczególnych kategoriach nagrody zdobyli: mężczyźni: I Czesław SP9FLG, II Jarek SQ9NFF, III Stanisław SP9-06089. Kobiety: I miejsce Danuta, II miejsce – Hilda (XYL SP9QMI), III miejsce Krystyna SP9REY, małolaty: I miej-

sce Kuba SP9-29046, II miejsce Tymek, III miejsce Kamil, IV miejsce Julia. Turniej strzelecki z profesjonalnego pistoletu pneumatycznego wygrał Janusz SP9YI, przed Zenonem SQ9CND i Jarkiem SQ9NFF. Wśród kobiet najcelniej strzelała Marta Ochot. Podsumo-

wując udany krótkofalarski weekend, szczególne podziękowania należą się sponсорom, dzięki którym chyba niczego nam nie brakowało: Śląski Oddział Terenowy PZK, Starosta Mikołowski, burmistrz Miasta Mikołowa, Burmistrz Miasta Łaziska Górne, Agencja Reklamowa

Ajan z Tychów. Wydawnictwo Kartograficzne WITANSKI, ICOM Polska z Sopot, Yaesu CONSPARK z Gdyni, PHOENIX CONTACT z Długołęki, RADIO-SKLEP z Radomia Zapraszamy za rok na VI Piknik Eterowy w Koniakowie.

Opr. Henryk SP9FHZ

Silent Key

SP3QD s.k.

Z wielkim smutkiem informujemy wszystkich, że dnia 23 lipca 2010 zmarł w Poznaniu, przeżywszy 90 lat, śp. Jan Kanty Kępiński SP3QD, wielce zasłużony dla rozwoju krótkofalarstwa, wieloletni członek PZK, oddział w Poznaniu, wielki pasjonat radia i eteru.

W czasach okupacji członek struktur cywilnych państwa podziemnego, twórca cywilnej łączności z rządem w Londynie, organizowanej przez Kierownictwo Walki Cywilnej pod kierunkiem Stefana Korbońskiego – delegata rządu emigracyjnego. Niezwykle uzdolniony telegrafista, który 2 sierpnia 1941 roku nawiązał pierwszą w historii okupowanej Warszawy łączność z rządem emigracyjnym w Londynie. Aresztowany w 1942 roku, więziony na Pawiaku, a następnie więzien obozów na Majdanku oraz w Buchenwaldzie i Sachsenhausen.

Człowiek prawy i bezinteresowny, wielki patriota – zawsze oddany sprawom Ojczyzny.

Pogrzeb odbył się w środę 28.07.2010 o godz. 14.30 na Cmentarzu Junikowskim w Poznaniu.

Informację przekazał SQ3MKT Daniel Błoch

Wspomnienie o Józku Stachurze SP2 CMD

„REFLEKSJA - Żegnajcie...

Nie, nie płaczcie po mnie.

Miejcie twarze uśmiechnięte,

tak Was zapamiętać chcę.

Nie śmiejcie się więc moi mili,

niech serca nie ściska Wam żal.

O tak, tak prawda jak wesole

A teraz już odchodzę I lekko mi na sercu.

Żegnajcie, już na mnie czas. Żegnajcie.

A myśli i serce me tu z Wami zostanie”

W dniu 25 lipca 2010 roku w Radziejowie odszedł na wieczną wartę Kolega Józef Stachura ur. 15.01.1934 roku. Wspomniały krótkofalowiec i kolega, serdeczny i szczerzy przyjaciel. Licencję nadawcy posiadał od 1967 roku.

Od 1953 roku pracował jako kierownik internatu ZSZ w Radziejowie. Od kwietnia 1967 roku nieprzerwanie był członkiem PZK. Przez długie lata prowadził klub LOK przy Zespole Szkół Mechanicznych w Radziejowie, gdzie jako nauczyciel i wychowawca młodzieży założył w maju 1966 roku pierwszy w rejonie Radziejowa klub krótkofalarski.

Bezpośrednią opiekę nad klubem sprawowała Liga Obrony Kraju.

Kol. Józef Stachura był długoletnim kierownikiem radiostacji i kierownikiem klubu. Przez wiele lat działania w klubie przeszkolił dziesiątki młodych ludzi, z których wyrósł obecny trzon operatorsko – instruktorski klubu. Przez szereg lat pełnił wiele społecznych funkcji w Zarządzie Oddziału PZK w Bydgoszczy.

W latach 1970–1974 był członkiem Komisji propagandowej ZO PZK, która pod jego kierunkiem rozpoczęła przeprowadzać na szeroką skalę, pierwsze w kraju zaoczne kursy krótkofalarskie. W dowód uznania za jego bezinteresowne działania na rzecz członków zostaje, w roku 1973, wybrany delegat Oddziału na VII Krajowy Zjazd PZK. W roku 1986 otrzymuje Honorową Odznakę PZK. Jest znany i lubiany przez ogół krótkofalowców naszego oddziału PZK.

Pod własnym znakiem SP2CMD nawiązał ponad 10000 QSO z ponad 170 krajami świata. Był zapalonym turystą, organizatorem obozów wędrownych. Był autorytetem postawy społecznej dla młodzieży, był przez nią szanowany i lubiany. Potrafił w prosty i łatwy sposób uzyskać u młodych adeptów krótkofalarstwa zainteresowanie i szacunek.

Za całokształt działań na rzecz Oddziału i krótkofalarstwa w regionie, uchwałą Zarządu Oddziału z roku 2002 jest wyróżniony wpisaniem do kroniki Oddziału jako zasłużony krótkofalowiec i działacz PZK.

W czerwcu 2010 roku, wyróżniony został Złotą Honorową Odznaką PZK. Złota Honorowa Odznaka PZK została wręczona po śmierci kolegi Józka jego rodzinie. Krótkofalowcy Bydgoskiego Oddziału PZK żegnają swojego przyjaciela i kolegę Józka taką łacińską sentencją:

„MEMORIA EIUS SIT IN BENEDICTIONE GLORIOSA” –

Pamięć jego niech pozostanie w błogosławionej chwale.

Bolesław SP 2 ESH